

## می توانیم شادی را یاد بگیریم؟

یوحنا ۱۶، ۱۶-۲۳

«پس از اندک زمانی، دیگر مرا نخواهید دید و پس از اندک زمانی دیگر، باز مرا خواهید دید» 17. «آنگاه بعضی از شاگردان او به یکدیگر گفتند:

«مقصود او از این سخن چیست که، "پس از اندک زمانی، دیگر مرا نخواهید دید، و پس از اندک زمانی دیگر، باز مرا خواهید دید"؟ یا از اینکه می‌گوید "زیرا نزد پدر می‌روم"؟ 18 «پس به یکدیگر می‌گفتند: «این 'اندک زمان' که می‌گوید، چیست؟ مقصود او را در نمی‌یابیم؟ 19 «اما عیسی از پیش می‌دانست که می‌خواهند از او سؤال کنند؛ پس به ایشان گفت: «آیا در این باره با هم بحث می‌کنید که گفتم، "پس از اندک زمانی،



دیگر مرا نخواهید دید، و پس از اندک زمانی دیگر، باز مرا خواهید دید"؟ 20 آمین، آمین، به شما می‌گویم، شما زاری و ماتم خواهید کرد، اما جهان شادمان خواهد شد؛ شما غمگین خواهید بود، اما غم شما به شادی بدل خواهد شد. 21 زن به هنگام زایمان درد می‌کشد، از آن رو که ساعت او فرا رسیده است؛ اما چون فرزندش به دنیا آمد، درد خود را دیگر به یاد نمی‌آورد، چرا که شاد است از این که انسانی به دنیا آمده است. 22 به همین‌سان، شما نیز اکنون اندوه‌گینید؛ اما باز شما را خواهم دید و دل شما شادمان خواهد شد و هیچ‌کس آن شادی را از شما نخواهد گرفت. 23 در آن روز، دیگر چیزی از خود من نخواهید خواست. آمین، به شما می‌گویم، هر چه از پدر به نام من بخواهید، آن را به شما خواهد داد.

افرادی وجود دارند که با چیزهای کوچک می‌توانند آنها را خوشحال کنند؛ حتی یک گل کنار جاده می‌تواند یک لبخند صمیمی را برای فرد به ارمغان آورد. در ضمن روزهای تاریک، آنها به دنبال لبه نقره‌ای ابر هستند که روز آفتابی را پیش‌بینی می‌کند. برخلاف آن، افرادی هستند که هیچ‌گاه نمی‌توان آنها را خوشحال کرد و همیشه در حال احساس غمگینی هستند. مهم نیست که چه اتفاقات خوب و بدی برای آنها رخ می‌دهد، همیشه دلخور هستند. بنابراین، این مهم است که بپرسیم آیا شادی واقعا به موقعیت فردی وابسته است یا نه؟ آیا شادی یک نگرش اساسی است که شخصی بیشتر از تجربه تحت تأثیر قرار می‌گیرد؟ و اگر این نگرش اساسی وجود دارد، آیا محل تأیید آن مشخص است؟ آیا می‌توان به آن آموزش داد یا دارویی برای آن وجود دارد؟

شاید همه آنها وجود داشته باشد، اما حتی اگر چنین چیزی وجود داشته باشد، همیشه به نظر می‌رسد که شادی‌های ساخته شده، عمر کوتاهی دارند و باید به سرعت با این یا آن شادساز جایگزین شود یا حتی به طور کلی ناپدید شود. شادی، اگر بخواهد فراتر از پرتو بعدی آفتاب باشد، به تضمین و پایه‌ای نیاز دارد. و بنابراین، بیش از هر چیز دیگری، ما باید شادی را از کسی که آن را در واقع آفریده است، جستجو کنیم. یعنی خدا. بله، درست است. شادی اصلاً از جعبه‌ابزار شیطان نمی‌آید، بلکه هدیه‌ای از جانب خداوند است که شخصاً آن را برای ما انسان آماده کرده است. تنها چیزی که شیطان در مرحله خوب تهیه می‌کند، یک کپی ارزان از شادی واقعی است. اما آن کپی از شادی، ما را شادی نمی‌کند، بلکه برعکس آن درست است. همه چیز فقط می‌تواند از طریق آن بدتر و بدتر می‌شود. شیطان آن کار را به دو صورت انجام می‌دهد. اول، او به مردم ارزی فراوان برای شادی می‌بخشد. اما این شادی نیست، این شهوت است و به ما شادی نمی‌دهد، خیلی بیشتر شبیه زنجیری است که ما را اسیر می‌کند و مانند میله‌ای است که ما را از این شادی دروغین به شادی دیگر تعقیب می‌کشد. چنین چیزهایی می‌توانند ما را دیوانه کنند و داستان با ناامیدی کامل و ناتوانی به پایان می‌رسد. بسیاری با اینگونه کپی از شادی به مشکل می‌افتند. از سوی دیگر، شیطان نیز به مشتریان پرهیزکار خود وانمود می‌کند که شادی اصلاً ربطی به ایمان ندارد. او به آنها قول می‌دهد که ایمان واقعی باید چیزی بسیار جدی و غم‌انگیز باشد. او به نامزدهای متدین خود وانمود می‌کند که به عنوان یک «مسیحی واقعی» نباید خوشحال باشد و همیشه باید ابراز جدیت کند و وقتی دیگران در مسیر اشتباه قرار گرفتند باید انگشت برای قضاوت کردن ضد آنها را بالا کشید. متأسفانه، افراد زیادی وجود دارند که قاطعانه متقاعد شده‌اند که شادی هیچ ربطی به ایمان ندارد. چنین افرادی هرگز نمی‌توانند از مواهب خدا لذت ببرند زیرا اساساً به شادی مشکوک هستند. ما باید در برابر ویرانگری شادی مقاومت کنیم. شادی از خدا می‌آید! و حتی در غلاطیان ۵، ۲۲ به عنوان هدیه روح‌القدس شناخته شده است. این که مسیحیان خوب همیشه باید دلخور باشند اصلاً درست نیست! امروز نام یکشنبه به ما تشویق می‌کند تا شاد باشیم! «شاد باش!» اما، من هنوز به عنوان یک فراخوانده شادی احساس عجیب دارم. چگونه می‌توان یک نفر غم را به شادی دعوت کرد؟ مخصوصاً وقتی آن شخص اصلاً حالش خوب نیست. شادی را نمی‌توان دستور داد. فقط می‌توانید شادی را داشته باشید یا خیر.

پس بیابید متن امروز کتاب مقدس را دنبال کنیم تا ببینیم چگونه می‌توانیم راهی از غم به شادی واقعی پیدا کنیم. لذتی که بیشتر از یک گل در کنار جاده است! شادی که برای ماندن تضمین شده است! لذتی که می‌تواند در خانه ما سکن کند و جزئی از وجود ما شود. آگوستین، پدر کلیسای ما، چیز شگفت‌انگیزی در مورد شادی گفت: «روح خود را از چیزی که از آن لذت می‌برد تغذیه می‌کند.» مقصود از این جمله این است که شادی واقعی یک چیز نیست، بلکه یک شخص است. به عبارت دیگر، این هدیه نیست که ما را خوشحال می‌کند، بلکه کسی است که به ما هدیه می‌دهد که ما را شادی می‌کند. شاگردان عیسی آن را از مسیح تجربه می‌کردند. آنها عیسی مسیح را شناختند و همه از مسیر معمول خارج شدند و به مدرسه شادی عیسی رسیدند. این مدرسه شادی همیشه آسان نبود. بارها و بارها سعی می‌کردند عیسی را به هدایای خود جایگزین کنند. وقتی عیسی معجزه‌ها را ساخت،

می‌خواستند از او پادشاه نان بسازند تا لیست آرزوهای خود را برای همیشه تحقق بخشد. اما عیسی گفت: "من نان زندگی هستم." همچنین، هنگامی که ایلعازار را از مرگ رستخیز کرد، یک مهمانی بزرگ برگزار شد. در آن زمان، فکر می‌شد که عیسی توانایی حل تمامی مشکلات جهان را داشت، اما او پاسخ داد: "من رستخیز و حیات هستم!" بنابراین، شاگردان بایستی یاد بگیرند که نه تنها بایستی هدایایی از عیسی دریافت کنند، بلکه بایستی خود عیسی را نیز دریافت کنند. عیسی نه تنها راه واقعی را به آنها نشان داد، بلکه خودش همین راه واقعی بود. او نه تنها حقیقت را آموزش داد، بلکه خود حقیقت بود. او نه تنها قیامت داد، بلکه خودش هم قیامت بود و هست. اکنون چیزی روی داشت که باید شاگردان را از خودش دور کند، زیرا همین عیسی به عنوان استاد شادی، اعلام کرد که آنها را ترک می‌کند. بنابراین، سرچشمه شادی شاگردان، آنها را ترک خواهد کرد. آنها مانند یتیمان بدون دلیلی برای شادی ایستاده بودند. همه چیز در جمعه نیک به پایان می‌رسید. چقدر ناامید کننده بود! بهتر بود عیسی را نمی‌شناختند تا اینکه برای مدت کوتاهی حضور داشت و رفت! اما سخنان عیسی ادامه داشت: "و باز هم مرا خواهید دید." در این جمله، عیسی در مورد چیزی کاملاً متفاوت اظهار نظر کرد. شاگردان عیسی اجازه خواهند داشت که فصل جدیدی را با عیسی آغاز کنند و او را به گونه‌ای دیگر تجربه کنند. عیسی در آینده، از طریق روح القدس با آنها ساکن خواهد بود. روح القدس برای ما دقیقاً همان عیسی فیزیکی خواهد بود، اما شادی که عیسی در مورد آن صحبت می‌کند، از موادی کاملاً متفاوتی ساخته شده است که با انسانیت متفاوت است. به نظر انسانی، شادی عیسی گلگون به نظر نمی‌رسد. عیسی این را از طریق زندگی خود نشان داد. خود شاگردان مجبور بودند بارها و بارها در زندگی خود چنین چیزی را ببینند: عیسی گفت: "اگر آنها به من آزار دهند، شما را نیز آزار خواهند داد." هنوز هم می‌توانیم چنین چیزی را امروز تجربه کنیم، زمانی که باید به طرز دردناکی متوجه شویم که اهل دنیا نیستیم، غم و اندوه، از دست دادن و ناامیدی همراه هر شاگرد، کل کلیسا و هر یک از ما که مسیحی شده‌ایم است. و با این حال می‌توانیم شادی واقعی را در میان غم تجربه کنیم. می‌توانیم آن را تجربه کنیم وقتی که غم را در جایگاه مناسب قرار می‌دهیم. وقتی اتفاق خیلی بدی می‌افتد، بدبختی و غم بالا می‌رود و امکان دارد که کل زندگی را گرفتار می‌کند. آنها حتی جایگاه اول را در تفکر ما اشغال می‌کنند. آن تجربه غالب می‌شود و مانند سیلابی است که می‌خواهد تمام زندگی را غرق کند. از آنجایی که ما انسان فانی هستیم، ابتدا باید آن را به این شکل درک کنیم. و خود عیسی نیز تأیید می‌کند که چنین است. اما، از طریق ایمانی که خداوند به ما می‌دهد، ممکن است به تدریج غم را در جایگاه دوم قرار دهیم. نمی‌توانید چنین چیزی را در یک دوره یاد بگیرید. همین تجربه بسیار شخصی، به خود عیسی مرتبط است و آنقدر محکم با عیسی مرتبط است که بخشی از زندگی ما نزد او پنهان است. بنابراین، بخشی از شادی ما حتی با احساسات انسانی ما قابل لمس نیست. در اینجا یک چیز خاص است. عیسی همانطور که منطقی است به شاگردانش نمی‌گوید: "پس ما دوباره ملاقات خواهیم کرد." نه، او می‌گوید: "پس مرا خواهید دید." منظور از آن جمله این است: حتی اگر ما اکنون نتوانیم عیسی را ببینیم، او ما را حتی اکنون می‌بیند... حتی اکنون. او ما را می‌بیند و قلب ما را می‌شناسد و برای ما به پدر آسمانی دعا می‌کند. و روزی ما او را همانطور که او ما را می‌بیند، خواهیم دید. حالا فقط او می‌تواند ما را ببیند و ما نمی‌توانیم او را ببینیم. حالا ما کمی دیگر شادی خود را با درد، با گناه، با ضعف تقسیم می‌کنیم. همه اینها می‌تواند ما را بسیار ناراحت کند. اما پس از آن، شادی کامل خواهد شد. این واقعیت که او از قبل می‌تواند من را ببیند، امروز قلب من را خوشحال می‌کند! در آن روز، دیگر چیزی از خود من نخواهید خواست. آمین، آمین، به شما می‌گویم، هر چه از پدر به نام من بخواهید، آن را به شما خواهد داد. آمین